

”DEN ANNORL

● LÄT OSS FÖRST som sist konstatera att 1969 års tävling om den anrika Novemberkåsan utan tvivel kommer att gå till historien som "Kåsan Annorlunda". SMK:s Arbogaavdelning bjöd nämligen hela den församlade förar-eliten på en tävling som saknar motsvarighet i modern tid och som t.o.m. av gamle veteranen Edvin Sagström skulle ha karaktäriserats som verkligt svår.

NÄR DET GÄLLER den här tävlingen är också Alvar Schlegel & Co verkligt otursförföljda. Förra gången man arrangerade "Kåsan" vräkte det ner över 100 mm regn dygnet före tävlingen så att en del av sträckorna blev i det närmaste ofarbara och nu blåste det upp en våldsam storm just som han hade dragit igång det hela och förstörde ett verkligt förnämligt arbete.

OM OVÄDRET åtminstone hade brutit ut ett par timmar tidigare än vad som nu var fallet så hade arrangörerna haft en sportslig chans att avlysa tävlingen eller flytta fram starten tills dess stormen hunnit bedarra. Nu blåste det dock inte upp på allvar förrän man börjat starta.

ÄNDÅ SÅG DET länge ut som om det hela trots allt skulle komma att gå relativt bra i lås eftersom förarna klarade sträcka efter sträcka utan allt för stora förseningar. Men vädrets makter var definitivt inte på arrangörernas sida den här gången utan stormen bara tilltog i styrka för att slutli-



Ovan: Ingemar Österberg, mångårigt kämpanamn när det gäller Kåsan. Nästan alltid i toppen i kampen om den åtråvärda silverbucklan, men först nu, 1969 segrare. Kampen om den originellt utformade trofén fortsätter, Ingemar torde inte ha sagt sista ordet...

Nedan: Även de bästa kan råka ut för trubbel. Här sparkar årets segerherre i Kåsan Ingemar Österberg förtvivlat på slutrundan. Som tur var hade han dock tillräckligt stort försprång så att han kunde kosta på sig den här "lyxen".

gen nå upp till vindhastigheter på över 30 m/sek.

PÅ STRÄCKAN mellan Rofors och Torpstång utefter Arbogaån började så det verkliga spektaklet. Stora granar och tallar knäcktes som tändstickor eller slets upp med rötterna och bildade meterhöga barrikader över de vägar och stigar som tävlingsdeltagarna skulle ta sig fram på.

NÄR MAN kom åkande blev det alltså plötsligt tvärstopp och man blev tvungen att undersöka hur man på bästa sätt skulle ta sig förbi de nerblåsta träden. Under försöken att bana sig väg blåste ytterligare träd omkull varvid bl.a. ett touchade hjälmen på SAMS Gunnar Karlsson och blev ligande över bensintanken så att han knappast kunde få loss maskinen. En annan förare träffades i ryggen av en grov gren och kastades omkull dock utan att skada sig.

MÅNGA IRRADE också omkring utan att hitta pilningen på nytt efter det man tagit sig runt vindfällan och ett tag var man ungefär tjugotalet förare i sällskap som utan resultat försökte hitta banmarkeringen. Till slut gav hela sällskapet upp och återvände till startplatsen.

EN SOM HADE det alldeles speciellt besvärligt på den här sträckan var Hans Osterman från SAMS som startade bland de allra sista. Hasse bestämde sig nämligen för att ställa ifrån sig maskinen för att till fots försöka



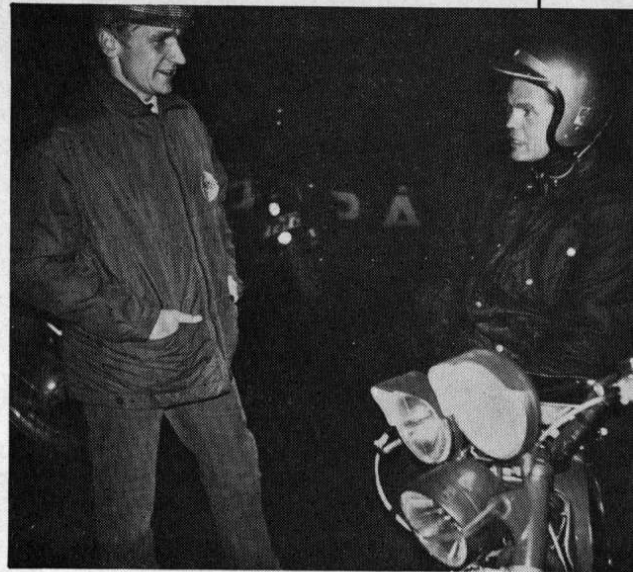
UNDA KÅSAN"

Av
L. O. MAGNIL



T. v.: Bansvårigheterna i sig själv var inte så överdrivna i denna Kåsa. Detta vattenplask var t.ex. det enda i sitt slag. Det är Lennart Björkman, Eksjö, på en militär Husqvarna, som sprutar genom plasket.

T. h.: Bill Nilsson t. h. var med och fightades i "Kåsan" men tidigare triumfatoren i tävlingen Olle Pettersson t. v. nöjde sig med att vara åskådare den här gången.



finna bästa vägen runt några kullfallna träd. Så småningom hittade han också pilningen.

ATERSTOD SÅ bara att gå tillbaka och hämta motorecykeln för att fortsätta tävlingen. Men se det visade sig vara lättare sagt än gjort. Hur Hasse än letade kunde han inte hitta den plats där han parkerat maskinen och efter många fruktlösa försök gav SAMS-aren upp och tog sig gående tillbaka hemåt.

TILLSAMMANS med några andra grabbar åkte Hasse senare tillbaka ut på banan och återupptog sökandet och efter en dryg timmes intensivt letande fann man slutligen den förlorade maskinen och kunde släpa ut den till stora vägen samt köra hem den.

DET VAR OCKSÅ här som de allra flesta gav upp tävlandet men det fanns några kämpar som envist fortsatte att ömsom köra och ömsom bära sina maskiner genom terrängen däribland Bill Nilsson, Börje Orrvik samt överraskande starkt körande västtysken Lorenz Specht vilka lyckades åka allt utom den allra sista svartsträckan.

SEDAN DET BLIVIT klart att ingen skulle lyckas fullfölja hela den inledande nattetappen höll tävlingsledningen och prisdomarna ett sammanträde varvid man beslöt att inhibera andra nattvarvet samt att alla som kört första slingan t.o.m. TK 6 skulle få starta på dagetappen. Detta innebar att samtliga deltagare så när som på ett halvdussin var kvar i tävlingen.

GIVETVIS KAN MAN inte påstå att det beslutet var sportsligt rättvist och en del protester höjdes också men helt säkert var förfarandet det bästa man kunde komma fram till i rådande läge. Detta insåg också det stora flertalet av deltagarna som accepterade beslutet liksom att man skulle köra fyra varv under dagen på en betydligt avkortad banslinga.

DEN BANLÅNGDEN blev för övrigt ytterligare avkortad innan tävlingen

var slut då det visade sig att den satta respittiden inte räckte mer än till tre runder på dagen och därmed kom det att bli historiens i särklass kortaste Novemberkåsa med en total körsträcka på endast 17 mil.

MEN DET SKULLE bli överraskningar ända in i det sista. När prisprotokollet var klart visade det sig att ingen av storfavoriterna hade tagit hem inteckningen i "Sagis" gamla trofé. Istället hade totalsegern gått till en av veteranerna i sällskapet Ingemar Österberg som nu i sin tolfte start äntligen fick en välförtjänt fullträff. Segern var också mycket övertygande eftersom Ingemar hade 52 prickar mot 58 för duon Lars Erik Johansson—Rolf Tibblin vilka hade samma prickbelastning och dessutom samma tid i det särskiljande provet.

"TIBBAN" GJORDE SÅLEDES en verkligt allvarligt menad come back — det var en ordentligt genomtränad femfaldig kåsavinnare som ställde upp. Så t.ex. gjorde Roffe en stark avslutning genom att jämte Karl Ingmar Larsson vara snabbast på de båda slutrundorna med 13 prickar per varv. Han var dessutom endast en placering ifrån att lyckas med föresatsen att plocka hem sin andra "Kåsa".

FJOLÄRSVINNAREN Hans Hansson kunde tyvärr inte starta på grund av en fotskada som han ådrog sig vid Vimmerbys SM-tävling. Nu ersattes han i landslaget mot Finland av Alingsås Björn Bäck vilken skötte ersättarjobbet så bra att han tillsammans med Lars Erik Johansson och Tommy Jansson vann en överlägsen seger.

EN MYCKET GLÄDJANDE sak som man kunde konstatera i samband med "Kåsan" var att allt flera märken dyker upp i T-tävlingar. På senare år har det ju annars nästan enbart varit Husqvarna men i Arbogas startlista hittade man förutom den dominerande svenska maskinen amerikanska Penton, västtyska Zündapp, japanska Yamaha, ös-

terrikiska Puch, spanska Montesa och Bultaco, östtyska MZ och sist men inte minst Monark som kommit igen efter ett långt uppehåll.

MED TILLFREDSSTÄLLELSE noterade man också småmaskinernas come back. Sålunda slutade Yngve Ekeberg på nionde plats totalt med en 125 cc Penton och med en lika stor Monark slutade Kurt Gustavssons lillebror Bengt på andra plats bland A-juniörerna på samma prickbelastning som vinnaren Nils Erik Zäll som körde Hans Hanssons 400 cc Husqvarna.

FÖRRE CROSSVÄRLDSMÄSTAREN Bill Nilsson grenslade en 125-kubiks Zündapp och hamnade på tionde plats bland seniorerna och hans märkeskollega västtysken Lorenz Specht överraskade positivt genom att sluta på femtondeplatsen efter att t.o.m. ha slagit Bill på näst sista varvet.

RESULTAT:

SENIORER: 1. Ingemar Österberg, Husqvarna, Nacka MS 52 prickar, 2. Lars Erik Johansson, Husqvarna, Tibro MK och Rolf Tibblin, Husqvarna, SMK Ronneby 58, 4. Karl Ingmar Larsson, Husqvarna, MK Orion 60, 5. Tommy Jansson, Husqvarna, MA Lerum 64, 6. Lennart Jansson, Husqvarna, Rasbo MK 65, 7. Björn Bäck, Husqvarna, Alingsås MK 66, 8. Bo Claesson, Husqvarna, Skene MS 67, 9. Yngve Ekeberg, Penton, SMK Uppsala 68, 10. Bill Nilsson, Zündapp, MK Orion 70. A-JUNIÖRER: 1. Nils Erik Zäll, Husqvarna, Tibro MK 68 prickar, 2. Bengt Gustavsson, Monark, Kungsbacka MA 68, 3. Börje Lindgren, Husqvarna, MK Orion 72, 4. Jan Olof Korell, Husqvarna, SAMS 73, 5. John Pettersson, Bultaco, SAMS 76, 6. Bengt Grönlund, Husqvarna, SMK Gävle 77, 7. Sven Erik Lindström, Husqvarna, Rasbo MK 78, 8. Torbjörn Jansson, Husqvarna, MK Orion och Bengt Fornegård, Husqvarna, Borås MK 83, 10. Gunnar Karlsson, Husqvarna, SAMS 85.